

skulde gennemgaae de næste Stadier, det har at gennemgaae, være nødsaget til at høre mig for Fleertallet. Naar altsaa Lovudkastet om det jydskke Jernbanenets Udvidelse skulde udkomme som Lov, anseer jeg det ogsaa for at være fornødent — navnlig for at den vestjydskke Bane kan give et tilstrækkeligt Udbytte og stifte den behørigte Nytte —, at der anlægges en Havn ved Esbjerg; men et saadant Havneanlægs Nytte vil, som jeg tidligere har sagt, være afhængig af Tilværelsen af Jernbanen. Vort under Nr. 1 stillede Endringsforslag gaaer kun ud paa, at Havneanlægget umiddelbart skal følges med Jernbaneanlægget. Det hedder i Endringsforslaget: „Det bliver ved Finantsloven at bestemme, hvor Meget der for hvert Aar kan anvendes“. Dette er ganske vist Noget, som altid vil være Tilfældet; men det, vi ønske at opnaae gennem Endringsforslaget, er at faae den Sum, som i Lovudkastet er begjært for næste Finantsaar, ud af Loven. Ligesom der ikke i Lovudkastet om det jydskke Jernbanenets Udvidelse er indført nogen Bevilling, hvorimod det, selv om dette Lovforslag bliver til Lov, bliver nødvendigt gennem de aarlige Finantslove at faae den fornødne Bevilling til Arbejdernes Udførelse, saaledes mene vi ogsaa, at man med Hensyn til Havneanlægget ved Esbjerg skulde bære sig ad paa samme Maade. — § 4 af Lovudkastet om de jydskke Jernbaners Udvidelse er det fremdeles bestemt, at den vestjydskke Bane og Tverbanen — de to Baner, der skulle tilføre Esbjerg Havn Næring — skulle være fuldbendte senest den 1ste Juli 1874, og derfor have vi foreslaaet, at Havnen ligeledes skal være færdig til den Tid, eller rettere endog noget tidligere, nemlig den 1ste Januar 1874. Den Nytte, som denne Havn vil kunne gjøre forinden de nævnte Jernbaneliniers Fuldbendelse, vil nemlig ikke staae i noget rimeligt Forhold til den Beføstning, dens Anlæg vil forvolde Staten. Hermed skal jeg anbefale disse, som det forekommer mig, uskyldige Forslag til det høie Thing, idet jeg for mit Vedkommende skal tilføie den Erklæring, at jeg, hvis vore Endringsforslag vedtages, selvfølgelig vil stemme for Lovudkastet, saaledes som det da vil komme til at lyde; men vedtages de

ikke, seer jeg mig nødsaget til at stemme imod Loven, idet jeg ikke kan ansee det for rigtigt, men tværtimod maa ansee det for fuldstændigt urimeligt, at man allerede i det næste Finantsaar begynder paa Esbjerghavnen som Supplement til en Jernbane, der først bliver færdig i 1874.

Indenrigsministeren: Jeg har allerede under 2den Behandling gjort opmærksom paa, at det ingenlunde er fastslaet, at de vestjydskke Jernbaner først skulle være færdige i 1874, men de skulle senest være færdige i 1874, og dermed forekommer det mig ogsaa, at det væsentligste Argument for Vedtagelsen af det ærebe Mindretals Forslag er falden bort. — Hvad angaaer de to Endringsforslag, maa jeg bemærke, at jeg meget maa anbefale det første af dem til Forkastelse, medens det andet i mine Tanker er ganske ligegyldigt, thi naar det første er forkastet, og naar man har bestemt sig til at tage kraftigt fat paa Bygningen af Havnen ved at anvende indtil 200,000 Rbd. derpaa i det første Aar, er det mig fuldstændigt ligegyldigt, om Fuldbendelsesterminen er 1871 eller 1874.

Lugen: Overfor den høitærede Minister maa jeg dog tillade mig at bemærke, at jeg allerede tidligere har nævnt, at jeg ikke antager, at der ifølge Lovudkastet om det jydskke Jernbanenets Udvidelse, saaledes som det foreligger, vil blive begyndt paa den vestjydskke Bane og paa Tverbanen før Vendsysselbanen og Silkeborgbanen ere færdige. — Naar den høitærede Indenrigsminister figer, at der staaer i Loven om det jydskke Jernbanenets Udvidelse: „senest den 1ste Juli 1874“, maa jeg ogsaa tillade mig at gjøre ham opmærksom paa, at dersom vort Forslag vedtages, kommer der i nærværende Forslag til at staae accurat de samme Ord, kun at der er sat en anden Datum, nemlig den 1ste Januar istedetfor den 1ste Juli, saaledes at altsaa Fuldbendelsesterminen bliver sat $\frac{1}{2}$ Aar tidligere. Det vil, hvis vort Forslag vedtages, gaae med dette Lovudkast som med Jernbanelovudkastet, nemlig at det overlades til Bestemmelse gennem Finantsloven, hvormeget